AUGUSTINUS
Admont, 2. Hälfte 12. Jh.
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26827
Copyright: Admont, Benediktinerstift

ut gens iudaeorum maneret. et ea manente
crescere multitudo xpianorum. Nonne gen
tes manent certe et iudaei. nec destruerunt
ea quae erant. i. gens ipsa non recessit mu
ra romanorum. ut amiserit formam iudeorum.
sed ita subdita romanis est. ut ea legem
suam teneant. quae legem sunt dicit. Sed quid mi
hi factum est. Decem annis mentem et omnium
errorum quos eguora sed legis meam et
iudicia. liquantes calice et camelum glu
tientes. Hoc est dominis dicit. et recta ita sunt. Te
nent legem tenent prophetas. legunt omnia
cantant omnia. lucem prophetarum non intelligunt.
quo est xpo illo. Non solum eum nunc non
audiunt eum sedet in celo. sed nec tunc audi
erunt quando inter illos humilis ambulabat.
et facti sunt fundendo sanguinem ipsius.
sed non miss. Hoc et hodie commendam eari
tatem vestrae. Non omnis. quia multi eorum eum si
ad eum quem occiderunt. et meum credendo
venia et de effusione ipsius sanguinis me
ruerunt. exemplique probuerunt homi
nibus quia non debeant diffidere dimissa sunt
qualecumque peccata. quando et mortem
xpi dimissa est eis et omnibus. Inde igitur dictum est.
Quia dns susceptor mus est. dns mus mihi et puer
ter me. Hoc est. Ante omnia merita mea
bona. puerter me mihi ipsi. et si michi in
me boni inuenerit. ipse me fecit bonum.
et ipse iustificat eum. et ipse admonet
ut caueretur ab usus. Dns mus inquit iterum
demonstrauit in mirabilis mas. i. quomo
do diligit. quantumque inlargatur de
bonitate sua. ex comparatione inimicorum
meorum ostendit. quia cum sint ex una
massa uasa irae et uasa misericordiae. quasi ira
discunt uasa misericordiae quantum illis bonitas
gratiae dns. et deinde. ne occideris
eos ne quando obliuiscantur legis tuae.

Hoc dictum est de iudaeis. Sed quid de illis facies.
Dispge eos in uirtute tua. Ostende illis qua
tu fortis es non ipsi qui de uirtute sua presu
mendo ueritatem tuam non cognouerunt. non quia
ipsi fortes sunt de quibus dictum est. irruerunt
in me fortes. sed qualis tu fortis ad
dispgendos eos. Et deduc eos protector
mus dnne. i. sic eos dispge ut non eos deseras.
ne quando obliuiscantur legis tuae.
et in eo ipso me precaris ut de ipsorum dispe
sione habeam testimonium mihi tuae. Et
sequitur. Delicta oris eorum sermone labiorum
eorum. Quo eiungitur quo nectitur ista
sententia. delicta oris eorum sermone labiorum
eorum. Sequentia non ita enectuntur: ut
doceat nos quo eiungatur ista sententia.
Delicta inquit oris eorum sermone. i. eorum
et comprehendantur in superbia sua. et
ex maledicto et mendacio annuntiabunt
et summationes in ira et summationis.
et non erunt. Hoc obscurum etiam heri
dixeram. et ideo ad recentiores mentes iam
expositionem distuleram. Nunc itaque
quin nondum sanguinem ebus audiendo erigite
corda ut adiuuetis me in tentatione. ne
forte in obscuritate et pplexitate aliqui
tatis sermonis non sufficiat intentionem ure.
et debeas uobis aliquid afferre. ut quod nos
dicendo non impleuerimus. intelligendo
suppleatis. Sic igitur posita est ista sententia
in medio. ut quo iungatur non facile
uideam. Delicta oris eorum sermone labiorum
Recurram igitur ad superiora. Quod dixerat.
ne occidas eos ne quando obliuiscantur
legis tuae. quos tamen dixerat inimicos.
adiunxit duos uisculos. dispge eos in
uirtute tua. et deduc eos protector mus
dnne. et continuo intulit. delicta oris
eorum sermone labiorum eorum.

83